

ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον καταφρονηθεὶς καὶ μισηθεὶς, ἀνέβη τὴν πρώτην βαθμίδα τῆς ἀντιβασιλείας.

Ὁ Νέος Κόσμος ἀνικαλύφθη.

¹Ἐπειτα συνέχισα.

Lucien d'Hura.

Τὸ παλάτιον τοῦ αὐτοκράτορος
ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Ὅτε Φρειδερίκος Γουλιέλμος ὁ Γ' ἀνηγορεύθη βασιλεὺς τῆς Πρωσσίας λέγουσιν ὅτι ἐπανερχόμενος εἰς τὸ παλάτιόν του εὔρε καὶ τὰ δύο φύλλα τῆς θύρας τῆς αἰθούσης του ἀνοικτά. «Ἐπάχυνα λοιπὸν πολὺ ἀπὸ χθὲς ἕως σήμερον;» ἠρώτησεν οἷονεὶ ἀπορῶν ὁ βασιλεὺς τὸν θαλαμηπόλον του, ὅστις εἶχε κρίνει καλὸν νὰ ἐφαρμόσῃ ἓνα ἐκ τῶν πρώτων τῆς νέας ἐθιμοταξίας κανόνων, ἐν ᾧ τῶς τὸ ἐν μόνον τῆς θύρας φύλλον ἠνοίγετο. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης διαταγῇ ἐδόθη νὰ ἀνοίγεται ἡ θύρα ὅπως καὶ προτοῦ.

Ὁ υἱὸς ἠκολούθησε τοῦ πατρὸς τὸ παράγγελμα, ἀνατραφεὶς δὲ ἐν τοῖς ὅροις αὐστηρᾶς οἰκονομίας καὶ ἐχθρὸς ὢν πάσης ἐπιδειξέως καὶ πάσης πολυτελείας ὁ Γουλιέλμος ὁ Α' οὐδόλως ἠθέλησε νὰ μεταβάλῃ βασιλεὺς γενόμενος τὴν λιτὴν καὶ ἀσφελῆ δίκαιαν, ἐν ᾗ εἶχε ζήσει μέχρι τῆς ἀναρρήσεώς του. Καὶ ὅτε μετὰ τὴν ὑπὸ τὰ τείχη τῶν Παρισίων στέψιν του εἰς αὐτοκράτορα ἐπανῆλθε δαφνοστεφῆς ὁ Γουλιέλμος εἰς τὸ Βερολίνον δὲν ἠθέλησε νὰ ἀλλάξῃ παλάτιον ἢ νὰ προσθήσῃ τι εἰς τὴν τῶς κρατοῦσαν τῆς ταπεινῆς αὐλῆς του ἐθιμοταξίαν, πλὴν ὀλίγων ἴσως σαλπίγγων καὶ ὀλίγων τυμπάνων. Τὸ δίπαιτον παλάτιόν του οὔτε κατὰ τὴν ἀρχιτεκτονικὴν διακρίνεται ἀπὸ τῶν ἄλλων οἰκιῶν τῶν ἰδιωτικῶν οὔτε κατ' ἄλλο τι ἐξωτερικὸν πολυτελείας σημεῖον δὲν ἔχει οὔτε ἔγκαρτα οὔτε ἀστραγάλους. Ὡς ἀπλοῦς στρατιώτης τηρεῖ τὴν θέσιν του ἐν τῇ γραμμῇ τῆς συνοικίας. Δὲν ἔχει οὔτε κιγκλίδας ἐμπροσθεν ἵνα ὑπάρχῃ φραγμὸς τις μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς λεωφόρου. Οἱ κάτοικοι τοῦ Βερολίνου τὸ ὀνομάζουσι παλάτιον ἀποβλέποντες μᾶλλον εἰς τὸ σεπτὸν τοῦ ἐν αὐτῷ οἰκοῦντος πρόσωπον παρά εἰς αὐτὸ τὸ οἰκοδόμημα, ἀλλ' εἰς τὸν ξένον τὸν ἰδόντα τὸ Κεραμεικὸν τῶν Παρισίων ἢ τὸ Hof τῆς Βιέννης ἢ τὸ Χειμερινὸν Παλάτιον τῶν Τζάρων ἢ τὸ Κυρινάλιον τῆς Ῥώμης ἢ τέλος τοῦ Ἀγ. Ἰακώβου τὰ ἀνάκτορα ἐν Λονδίῳ, τὸ παλάτιον τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας φαίνεται ὡς τι ἄσημον ξενοδοχεῖον ἢ ὡς ἀναξία λόγου οἰκοδομὴ ὀψὲ πλουτίσαντος ἐμπόρου. Ἐπὶ πολλὴν ὥραν πρέπει τις νὰ γυρίξῃ ὑπὸ τὰς φυλῶρας¹ πρὶν ἢ νοῆσῃ τὴν γειτονίαν τῆς φοβερᾶς Μεγαλειότητος, ἥτις ἐξελέξατο τὸ κεκονιαμένον ἐκεῖνο πλίνθινον

1. Unter den Linden, ὑπὸ τὰς φυλῶρας (φλαμουριάς) εἶνε τὸ ὄνομα τῆς σημαντικωτάτης τοῦ Βερολίνου λεωφόρου.

τετράγωνον ὡς ἐπίγειον κατοικίαν τῆς. Οἱ μεταλλογολοικοὶ φρουροὶ, οἵτινες ὡς δύο ἀλεξιέφυκτα ἐφυτεύθησαν ἐπὶ τοῦ ποδίου, ἀλλάσσοσι κάθε δύο ὥρας, ὀλίγον δὲ πρὸ τῆς μεσημβρίας σμυνὴ πομπὴ κορυφοφόρων στρατηγῶν περιεπτυλιγμένων ἐντὸς εὐρυτάτων μανδυῶν μὲ κόκκινον ὑπόροαμμα καὶ ἐχόντων μακρὰς σπάθαι ὡς καλαῦροπας, πορεύεται πρὸς τοῦ μονάρχου τὸ ἐνδιαίτημα. Περὶ τὴν ἐσπέραν ἄμαζαι ἰδιωτικαὶ καὶ δημόσιαι ἐξοκέλλουσι εἰς τὰς τελευταίας τῆς ἀνκτορικῆς κλίμακος βαθμίδας, ὡς μαστόδοντες εἰς ἀκτὴν προκατακλυσμαίαν, ἔπειτα δὲ περὶ τὰς πρώτας νύκτας ἐν τῷ σκότει, μικρὸν ἀμάξιον κορακόχρουν, φανταστικὸν καὶ μυστηριῶδες, συρόμενον ὑπὸ ἵππου τῆς ἰκτίδος ἔχοντος τὴν ταχύτητα, προσθίγει τοὺς τοίχους τοῦ ὀλιγοφώτου παλατίου καὶ γίνεται ἄφαντον ἀριστερὰ ἐντὸς ἐξωτερικῆς θύρας κλειμένης εὐθὺς μετὰ τὴν διάβασιν αὐτοῦ ὡς κλείεται ταχέως ἢ παγίς μόλις πέσῃ ἐντὸς αὐτῆς ὁ ποντικὸς. Τὸ φανταστικὸν τοῦτο ἀμάξιον εἶναι τὸ τοῦ Μεφιστοφελῆ τῆς αὐτοκρατορίας—Κ. πρίγκιπος Ὁθωνος φὸν Βίσμαρκ Σχεγχάουζεν.

Ἄμα αἱ πρώται τοῦ ἡλίου ἀκτίνες ἀρχίζουσι νὰ χρυσῶνωσι τῆς πρωτευούσης τὰς στέγας, ἀνοίγεται ἐν μιᾷ τοῦ παλατίου γωνία ὀρισμένον παράθυρον καὶ δι' αὐτοῦ προβάλλει Ῥωμαλέος γέρον φαλακρὸν ἔχων τὸ μέτωπον καὶ κοκκινίζουσιν τὴν ὄψιν. Μεγάλῃ εἶνε ἡ κεφαλὴ του καὶ ἐπὶ μεγάλων ὤμων ἐρείδεται. Οἱ τεφρόχροες ὀφθαλμοὶ του σπινθηροβολοῦσιν ὑπὸ πυκνοτάτους ὄφρυς. Ὁ μύσταξ αὐτοῦ συνέχεται πρὸς τὸ δασὺ καὶ λευκὸν γένειον, ὅπερ ἐκατέρωθεν κατέρχεται ἀπὸ τῶν παρειῶν του καὶ εἶνε τόσο μὲγας, ὥστε καλύπτει καὶ τὴν στολὴν καὶ τὸ μειδίαιμα καὶ τὴν ὄργην καὶ τὴν χαράν. Ὁ ὑπεράνθρωπος οὗτος γέρον, ἐν περιβάλλει στολὴν δεκανέως, εἶνε ὁ αὐτοκράτωρ. Τόσον εἶνε χαμηλὸν τὸ παράθυρον, ὥστε θὰ ἠδύνασο νὰ τῷ δώσῃ τὴν χεῖρα ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ἢ νὰ τῷ ὑποβάλῃ ἀναφορὰν. Θεᾶται ἐκεῖθεν τὴν καλὴν του πόλιν ἐγειρομένην ἐκ τοῦ ὕπνου, διότι ἀπὸ πρωίας ἀγαπᾷ νὰ τέρπεται βλέπων τὸν πιστότατον καὶ εὐπειθέστατον του λαόν, ἐγείρεται δὲ καὶ αὐτὸς ἀπὸ πρωίας ἵνα ἱκετεύῃ τὸν Θεὸν καθ' ἑκάστην νὰ παρέχῃ μίαν ἔτι ἡμέραν εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν του δόξαν. Ἄλλ' εἶνε τόσο πρῶτ', ὥστε δὲν βλέπει ἄλλον ἐν τῇ ὁδῷ παρὰ τοὺς σαρωτάς τῶν δρόμων, οἵτινες μετὰ σεβασμοῦ ἀποκαλύπτουσι τὴν κεφαλὴν καὶ χαιρετίζουσιν ἐκεῖνον, οὐδ' ὁ βραχιῶν ὁ ἰσχυρὸς ἐσάρωσεν ἀπὸ τοῦ θρόνου των τόσους βασιλεῖς καὶ τόσους ἡγεμόνας.

Δι' ἐνὸς βλέμματος καταθεᾶται ἀπὸ τοῦ παραθύρου ἐκεῖνον ὁ Γουλιέλμος τὴν εἰκόνα τοῦ κράτους καὶ τῆς ἰσχύος του. Δεξιὰ ὑψοῖ τὸ Ὀπλοστάσιον τὸ θριαμβικὸν τοῦ πρόσωπον, παρὰ

τὸ Ὀπλοστάσιον εἶνε τὸ Φυλακεῖον καὶ ὀλίγον παρέκει τὸ Πανεπιστήμιον, ἄλλο φυλακεῖον, ἐνθα φρουροῦσιν οἱ στρατιῶται τοῦ πνεύματος, οἱ μαχηόμενοι διὰ τῆς γραφίδος καὶ διὰ τῶν ἰδεῶν. Ἐπειτα ἔρχεται τὸ Θέατρον, ὅπου ὁ μαγευμένος αὐλὸς κατασιγάξει τὸν κρότον τῶν τυμπάνων. Ἀντικρὺ ἵσταται ἔφιππος ὁ ὀρειχάλκινος Φρειδερίκος ὁ μέγας δεικνύων τὴν ὁδὸν τῆς νίκης καὶ τῆς δόξης εἰς τοὺς ἀπογόνους του· καὶ περὶ τὸν φιλόσοφον βασιλέα ἐγείρονται τὰ ἐρεῖσματα τῆς παλαιᾶς μοναρχίας, οἱ κατὰ τοὺς πολέμους τοῦ 1813 καὶ 1814 στρατηγήσαντες, οἵτινες εἶνε ἔτοιμοι, νομίζεις, νὰ καταβῶσιν ἀπὸ τοῦ στηλοβάτου των ἵνα προμαχήσῃσι τῆς μοναρχίας τῆς νέας. Ἐχει ἱστορίαν ὄλην τὸ παραθύρον ἐκεῖνο. Πολλάκις δὲ ἐκεῖθεν θεώμενος τὸ Βερολίνον θὰ ἐσυλλογίσθη ὁ αὐτοκράτωρ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων τὴν ἀστάθειαν. Κάτωθεν τοῦ παραθύρου ἐκεῖνου τῷ 1848 ἐφώνησεν ὁ ὄχλος στασιᾶσας «κάτω ὁ βασιλεὺς, κάτω ὁ διάδοχος» καὶ ἠνάγκασεν αὐτὸν βασιλικὸν πρίγκιπα ἐπιθῆναι νὰ φύγῃ εἰς τὸ Ἀμβούργον καὶ ἐκεῖθεν ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Μύλλερ εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Ὅτε ἐπανῆλθεν ἐκεῖθεν δὲν εἶχον ἀκόμη καλῶς ἐξαλειφθῆ ἀπὸ τοῦ παλατίου αἱ φρεσὶς λέξεις, αἱ εἶχον χαράζει οἱ αἰμοσταγεῖς τῆς Ἐπαναστάσεως ὄυγες· «Ἐθνικὸν κτῆμα». Ἀπὸ τοῦ παραθύρου ἐκεῖνου ἤκουσε μετὰ τινα ἔτη τὰς μουσικὰς χαρμωσύνας καινιζούσας ἐπὶ τῆς εἰς βασιλέα ἀναρρήσει του. Ἐκεῖθεν τῷ 1863 ἐθεᾶτο ἐπὶ τῆς εὐκαιρίας τῶν ἐγκαινίων τοῦ μνημείου, ὃ ἤγειρεν εἰς τὸν πατέρα του, διερχομένους τοὺς ἀπομάχους τῶν πολέμων τοῦ 1813 καὶ 1814 καὶ χαιρετίζοντας αὐτὸν ὡς τὸν μέλλοντα νικητὴν τοῦ ἀνεπιβουτοῦ τοῦ Ναπολέοντος. Ἐκεῖθεν ἐχαίρεισεν αὐτὸς τὸν λαὸν τοῦ Βερολίνου μετὰ τὴν ἐκ Γαλλίας ἐπάνοδόν του.

Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος κατοικεῖ εἰς τὸ παλάτιον ἐκεῖνο ἀπὸ τοῦ ἔτους 1829, ὅτε ἐπεφυρμένη. Τὸ ἔκτισε δὲ ἰδίῳ ἀναλώμασι κατὰ τὰ σχέδια τοῦ Langhans ἐπὶ τοῦ χώρου, ὃν κατασκεύαζε τὸ παλαιὸν παλάτιον τῶν σουηδῶν Μαργαρίτων, ἔνθα διέτριβεν ὁ γενικὸς διοικητὴς τῆς ἐπαρχίας τοῦ Βρανδεμβούργου. Ὁ ἴδιος ὁ Γουλιέλμος εἶχεν ὀρίσει ἐν τῷ ἀρχικῷ σχεδίῳ πρὸς κατοικίαν του τὴν δεξιάν τοῦ παλατίου πτέρυγαν, ἣτις βλέπει πρὸς τὰς φυλῶνας. Σιδηρὰ κλίμαξ θέτει εἰς κοινωνίαν τὸ μέρος τὸ ἐν τῷ βάθρῳ, ὅπερ χρησιμεύει ὡς βιβλιοθήκη, πρὸς τὰ θέματα τῆς αὐτοκρατείας.

Ἄς εἰσελθῶμεν. Εἶνε ἐλευθέρη ἡ εἴσοδος ὅταν λείπῃ ὁ αὐτοκράτωρ. Διερχόμεθα τὸν πρόδρομον, μᾶς ὀδηγοῦσι δὲ εἰς μικρὸν κομψὸν σαλόνιον, ἔνθα μένει συνήθως ὁ ὑπασπιστὴς τῆς Πρωσίας. Ὑπεράνω τῆς θύρας ἀνάκεινται αἱ εἰκόνες τοῦ Μεγάλου Ἐκλεκτορος καὶ τοῦ Φρει-

δερίκου τοῦ Μεγάλου. Αἱ δύο αὗται εἰκόνες ἐστήθησαν ἐκεῖ τῆς διαταγῆ τῆς αὐτοκρατείας, ἣτις ἤθελε νὰ εὐλογήσῃσιν αὗται τὸν ἀπόγονόν των Γουλιέλμον ἐπανερχόμενον τῷ 1871 ἐκ τῆς Γαλλίας. Κοσμεῖται δὲ καὶ ὑπὸ ἄλλων εἰκόνων ἢ μικρὰ αἶθουσα, αἵτινες ἅπασαι ἔχουσιν ὑπόθεσιν εἰλημμένην ἐκ τῆς στρατιωτικῆς ἱστορίας τοῦ Βρανδεμβούργου καὶ τῆς Πρωσίας, ὑπὸ προτυπωμάτων ἐν μικρῷ τῶν διαφορῶν πρωσικῶν κανονίων καὶ ὑπὸ ἀγαλματιῶν παριστάντων στρατιώτας γερμανοὺς, γάλλους, ρώσους καὶ αὐστριακοὺς. Αἱ προτομαὶ τῶν Ἐκλεκτόρων τοῦ Βρανδεμβούργου καὶ τῶν βασιλέων τῆς Πρωσίας κοσμοῦσι τὰ γωνιάματα τῶν παραθύρων. Οἱ ὑπουργοί, οἱ στρατηγοί, οἱ σύμβουλοι καὶ ὅσοι ἄλλοι μέλλουσι νὰ παρουσιασθῶσι πρὸς τὸν βασιλέα εἰσάγονται εἰς τὴν μικρὰν ταύτην αἶθουσαν, ὅπου καὶ περιμένουσι. Στενὴ πάροδος ἄγει ἐντεῦθεν εἰς τὴν αἶθουσαν τῶν Σημαιῶν, ἔνθα ὁ αὐτοκράτωρ δέχεται τὰς ἐπιτροπὰς καὶ τοὺς πρέσβεις. Εἰς τὸ βάθος τῆς αἰθούσης ὑψοῦται πυραμῖς, ἐφ' ἧς ἀποτίθενται αἱ σημαῖαι τῆς φρουρᾶς τοῦ Βερολίνου. Εἶνε παλαιὸν πρόνομιον τῶν ταγματῶν τῶν ἐν Βερολίνῳ νὰ ἀποθέτωσι τὰς σημαίας των εἰς τὸ βασιλικὸν παλάτιον. Ὅταν ἐξέρχεται ἡ φρουρὰ εἰς τὰ γυμνάσια οἱ σημαιοφόροι ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ κυνηγοῦ τῆς ὑπηρεσίας ἔρχονται ἵνα παραλάβωσι τὰς σημαίας των. Πολλάκις δὲ ὁ αὐτοκράτωρ, ὅστις τυχαίνει νὰ ἐργάζεται εἰς τὸ παρακείμενον δωμάτιον, καταλείπει τὸ γραφεῖόν του ἵνα συνδιαλεχθῆ οἰκειῶς πρὸς τοὺς στρατιώτας.

Ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν Σημαιῶν ὑπάρχουσι καὶ πολλαὶ πρωτότυποι εἰκόνες Βερολιναίων τεχνιτῶν καὶ ἀντίγραφα εἰκόνων παλαιῶν. Ἀπὸ τοῦ 1866 κεῖται ἀνοικτὸν ἐπὶ τοῦ σοφᾶ τὸ πανόγραμμα τοῦ πεδίου τῆς μάχης τοῦ Καίνιχσχαρτς. Ἐκατέρωθεν μεγάλου καθορέπτου καὶ μεταξὺ δύο παραθύρων ὑπάρχουσι δύο λαμπρὰ ἀγγεῖα ἐκ πορκελάνης πλήρη πασχαλιῶν ὧν ἐπίσης ἐκ πορκελάνης. Καὶ τὰ ἀγγεῖα καὶ τὰ ὠὰ εἶνε προϊόντα τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἐργοστασίου. Τινὰ ἐκ τῶν ὧν περιεκοσμημένα διὰ στεφάνων καὶ ἀνθέων καὶ παχουλῶν χερουβειμ εἶνε πασχάλια δῶρα τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου.

Ἀπὸ τῆς αἰθούσης τῶν Σημαιῶν μεταβαίνομεν εἰς τὴν τῶν Ἀναφορῶν καὶ τῶν συνεντεύξεων. Πρῶτον πρᾶγμα, τὸ ὅποιον βλέπομεν ἐκεῖ εἶνε πάλιν τὸ ἐν ἀναγλύφῳ σχέδιον τοῦ πεδίου τῆς μάχης τοῦ Καίνιχσχαρτς, ἀκριβεστάτον. Βλέπει ἐκεῖ τὸν σχηματισμὸν τοῦ ἐδάφους, τὰς στρατιωτικὰς κινήσεις, τὰ περίξ μέρη, τὰ πάντα. Περὶ τὴν πρασίῳ τάπητι ἐστρωμένην τράπεζαν συνέρχεται τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον. Ἐξ ἔδρου εἶνε τοποθετημένοι ἑκατέρωθεν τῆς τραπεζῆς, πρὸ τῆς θεομάστρας δὲ εἶνε ὑψηλοτέρα τις ἔδρα προωρισμένη διὰ τὸν αὐτοκράτορα. Ἐ-

κειθεν ἢ Α. Μ. βλέπει ἐντὸς μὲν τοῦ δωματίου τὸ Καίνισχρατς, ἔξω δὲ, διὰ τοῦ παραθύρου, τὸ Ὀπλοστάσιον καὶ τὸν μέγαν Φρειδερίκον. Ἐπὶ τῆς τραπέζης κείνται συλλογαὶ νόμων καὶ διαταγμάτων, στρατιωτικοὶ ὄργανισμοὶ, τὸ Ἡμερολόγιον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς αὐλῆς καὶ ἐν χαρτοφυλάκιον κλειδωμένον καὶ ἔχον τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν· «Ἐκθέσεις τῶν μυστικῶν συμβούλων». Ἐνταῦθα κατατίθενται καὶ τὰ φιλολογικὰ ἢ ἄλλα συγγράμματα τὰ ἀπευθυνόμενα πρὸς τὴν Α. Μ.

Μακρὸν διβάνιον διήκει κατὰ μῆκος τοῦ τοίχου καὶ ἐπ' αὐτοῦ κείνται ἀναμιξ ὑσσωρευμένοι πίνακες γεωγραφικοὶ καὶ σχέδια καὶ βιβλία. Ὑπὲρ τὴν θερμάστραν κρέμαται ἐλαιογραφία παριστώσα τὸ ἕρος Χοενζόλλερν καὶ τὸν ἐπ' αὐτοῦ πύργον, τὴν κοιτίδα τῆς βασιλευούσης δυναστείας. Μονόπουν τραπέζιον παρὰ τὸ παράθυρον ὑποχιστάζει πολλὰ ἐκ τῶν μικρῶν ἐκείνων δώρων, ἅτινα τόσον συντελοῦσιν εἰς τὴν διατήρησιν τῆς φιλίας καὶ μεταξὺ τῶν κοινῶν ἀνθρώπων καὶ μεταξὺ τῶν βασιλέων. Ἄφθονα εἶνε τὰ presse-papier, αἱ σφραγίδες καὶ τὰ γραφεῖα τὰ ἐκ κυάνου (λαζούρι) καὶ μαρτυροῦσιν ὅτι κοινοτάτος εἶνε ἐν τῇ αὐτῇ τῆς Ῥωσσίας ὁ σπάνιος οὗτος λίθος.

Ἄς εἰσέλθωμεν εἰς τὸ ἰδιαιτερον γραφεῖον τοῦ αὐτοκράτορος. Δύο μόνον ἔχει τοῦτο παράθυρα, ὧν τὸ ἐν βλέπει πρὸς τὰς φυλῆρας, τὸ δ' ἄλλο πρὸς τὸ Θέατρον. Τὸ πρῶν ὅταν ὁ αὐτοκράτωρ εἰσέρχεται εἰς τὸ γραφεῖον πορεύεται ἀμέσως πρὸς τι ἡμερολόγιον, ὅπερ κρέμαται παρὰ τὸ δεύτερον παράθυρον. Ἐκαστον φύλλον τοῦ ἡμερολογίου ἔχει ἀναγεγραμμένον ἐν ῥητὸν τῆς Ἁγ. Γραφῆς, τὸν ἀριθμὸν τὸν δηλοῦντα τὴν ἐν τῷ μὲν τῆς ἡμέρας καὶ σημείωσιν τῶν κυριωτέρων συμβάντων τῆς βασιλείας τῆς Α. Μ. Ὁ αὐτοκράτωρ ἡμῶς ἀγαπᾷ νὰ προσθέτῃ καὶ νέας σημειώσεις διὰ τῆς μολυβδίδος, αἱ δὲ σημειώσεις αὗται θὰ ἦνε βεβαίως πολῦτιμοι διὰ τὴν βιογραφίαν τοῦ Γουλιέλμου. Ἐπειτα ὁ αὐτοκράτωρ δέχεται τὸν ἰατρὸν του, ὅστις κατὰ τὸ χρῶμα τῆς γλώσσης του ἢ τῷ ἐπιτρέπει τὴν ἐξοδον ἢ τὸν ἀναγκάζει νὰ μείνῃ οἶκοι. Μετὰ τὸν ἰατρὸν παρουσιάζεται ὁ μάγειρος, ὅστις ὑποβάλλει εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς Α. Μ. δύο ἢ τρεῖς καταλόγους· τοὺς καταλόγους τούτους ὁ Γουλιέλμος ὁ Α' τοὺς μελετᾷ με ὅσην καὶ τὰς ἐκθέσεις τοῦ κ. Βίσμαρκ προσοχὴν. Εἶνε δὲ σπουδαῖον πρόσωπον ὁ μάγειρος οὗτος, διότι ἄμα φάγη καλὰ ὁ αὐτοκράτωρ ὄλαι τοῦ κράτους αἱ ὑποθέσεις βαίνουσι καλῶς, δίδονται ἄδειαι εἰς τοὺς στρατιώτας, νέα ρούχα εἰς τοὺς ὑπηρετάς τῆς αὐλῆς καὶ ὀλίγα φακαὶ εἰς τοὺς ἐν ταῖς φυλακαῖς ἐπισκόπους. Ἡ Γαλλία ἔχει τὴν τιμὴν τοῦ νὰ ἔχη γεννήσει τὸν μάγειρον τοῦτον, ὀνομαζόμενον Οὐρβανὸν Dubois. Ὁ Κ. Dubois εἶνε καὶ

συγγραφεὺς· τὸ βιβλίον του ἀριθμοῦν τρεῖς ἕως τῶρα ἐκδόσεις ἐξεδόθη ἐν Παρισίοις παρὰ τῷ Dentu καὶ ἐπιγράφεται οὕτω· «Ἡ καθολικὴ μαγειρικὴ, ἥτοι κοσμοπολιτικαὶ μελέται ὑπὸ Οὐρβανῷ Δυβοᾶ, ἀρχιμαγείρου τῶν Αὐτῶν Βασιλικῶν Μεγαλειότητων τῆς Ἡρωσσίας, συγγραφεὺς τῆς κλασσικῆς μαγειρικῆς».

Μετὰ τὸν πόλεμον ὁ αὐτοκράτωρ ἤθελε ν' ἀποβάλλῃ τὸν γάλλον μάγειρον, ἀλλ' ὁ αὐτοκρατορικός του στόμαχος ἐπανέστη κατὰ τοῦ ἀκράτου τούτου πατριωτισμοῦ καὶ ὁ Dubois παρέμεινε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ μαγειρεύῃ κλασσικῶς καὶ πρὸ πάντων οικονομικῶς, διότι εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς οικονομίας εἶνε λίαν αὐστηρὸς ὁ Γουλιέλμος.

Τὸ γραφεῖον τοῦ αὐτοκράτορος εἶνε τοποθετημένον παρὰ τὸ παράθυρον. Ἀπὸ τοῦ Πανεπιστημίου δύνασαι νὰ διακρίνης τὴν Α. Μ. γράφουσαν μὲ μέγα πτερόν αὐτοῦ. Ἐνώπιόν του ἔχει μικρὰς εἰκόνας ἢ φωτογραφίας τῶν τέκνων του καὶ τῶν ἐγγόνων του καὶ πλησίον εἰς τὰς εἰκόνας ἄλλου εἶδους ἐνθυμήματα, τὰ ὁποῖα μόνος του ἐσύναξεν εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν, σφαίρας καὶ κομμάτια ὀβουζίων. Ἐπὶ τῆς τραπέζης κείται καὶ τὸ ἀγχαμάτιον τοῦ ἐπιλοχίου, ὅστις πρῶτος εἰσπέδησεν εἰς τὸ Δύπελ. Ἐπὶ στηλοβατῶν ἀνάκεινται αἱ μαρμάρινα προτομαὶ τοῦ βασιλέως Φρειδερίκου Γουλιέλμου, τοῦ μεγάλου Φρειδερίκου, τῆς αὐτοκρατείας Ἀλεξάνδρος Θεοδώρονας, ἀγαπητῆς τοῦ αὐτοκράτορος ἀδελφῆς, τῆς ποιγικιπέσσης Καρλόττας τῆς Ἡρωσσίας. Ὅλων δὲ καλύπτουσι τὸν τοῖχον αἱ εἰκόνας τῆς αὐτοκρατείας καὶ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου. Πλὴν τούτων κρέμανται μεταξὺ τῶν παραθῦρων τὰ μετάλλια τοῦ αὐτοκράτορος Φερδινάνδου καὶ τοῦ αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσήφ, ἴστανται δὲ ἐπὶ στηλοβατῶν ξυλίων τὰ ἀγχαμάτια τοῦ αὐτοκράτορος Νικολάου μὲ στολὴν κοζάκου καὶ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου μὲ στολὴν οὐσσάρου. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ δωματίου ὑπάρχουσι δύο τράπεζαι. Ἐπὶ τῆς μιᾶς κείνται ἀναμιξ ἐκθέσεις, ἀναφοραὶ, διπλωματικὰ ἔγγραφα, ἐφημερίδες, ἐπὶ τῆς ἄλλης τὰ δῶρα τὰ ὁποῖα κατ' ἔτος λαμβάνει ὁ αὐτοκράτωρ παρὰ τῶν οἰκείων κατὰ τὰ Χριστούγεννα ἢ τὴν ἡμέραν τῶν γεννηθίων του. Πολλὰ ἐκ τῶν δώρων τούτων εἶνε ἔργα τῶν χειρῶν διαφόρων μελῶν τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας. . . .

Ἡ βιβλιοθήκη παράκειται τῷ γραφεῖῳ. Εἶνε αἰθουσα μακρὰ καὶ σκοτεινὴ. Ὁ εἰσερχόμενος παρατηρεῖ μηχανικὸν τι ἐργαλεῖον, δι' οὗ δύναται τις νὰ ἐκτυλίξῃ μεγάλου γεωγραφικοῦ πίνακος καὶ νὰ καταβιδάσῃ αὐτοὺς εἰς κατάλληλον ὕψος. Οἱ τοῖχοι σκεπάζονται ὑπὸ λαμπρῶν πινάκων. Ἐκτὸς τῶν βιβλίων ὑπάρχουσιν ἐκεῖ καὶ ὀγκώδη χαρτοφυλάκια περιέχοντα συλλογὰς φωτογραφικῶν, χαλκογραφικῶν, γελοιογραφικῶν

ριών, τύπους άπασών τών στρατιωτικῶν στολῶν τῆς Εὐρώπης καὶ ἄλλα περίεργα.

Μικρὰ θύρα ἄγει εἰς τὸν κοιτῶνα τοῦ αὐτοκράτορος, εἰς ὃν παράκειται τὸ γραφεῖον τοῦ ὑποπιστοῦ. Τοῦ κοιτῶνος δὲν ἠδυνήθη νὰ ἴδω ἄλλο τίποτε παρὰ ὑπερμεγέθη καθρέπτην.

Ἔσα διὰ θραχέων μέχρι τοῦδε περιεγράψαμεν εἶνε πιστῆ τοῦ ἐν τῷ παλατίῳ οἰκούντος εἰκῶν.

Ἡ στρατιωτικὴ αὐτοῦ φύσις καὶ αἱ πολεμικαὶ του μέριμναι ἀνταναικλῶνται ἐν ἐκάστῳ ἐπίπλῳ, ἐν ἐκάστῃ εἰκόνι, ἐν ἐκάστῳ σκεύει. Τὸ ἕξιος εἶνε διὰ τὸν Γουλιέλμον ὅτι διὰ τὸν ποιητὴν ἢ λύρικ. Εἶνε τεχνίτης τοῦ πολέμου ὅπως ἄλλοι εἶνε μουσικοὶ ἢ ποιηταί. Ἄν ὁ Βαρβαρῶσας εἶνε ἢ ἐκπροσώπησις τῆς μεγαλοπρεποῦς μεσαιωνικῆς Γερμανίας, ὁ Γουλιέλμος εἶνε ἢ ἐνσάρκωσις τῆς στρατιωτικῆς Γερμανίας τῆς σημερινῆς.

Ποτὲ ἢ Γερμανία δὲν ἔσχε μεγαλύτεραν δύναμιν ἢ ὅσον κατὰ τοὺς χρόνους τούτους· τοῦτο δὲ χρεωστῆ εἰς τὸν Γουλιέλμον. Ἐμύχθησε πάντα μάχον ὁ αὐτοκράτωρ καὶ ἐκίνησε πάντα λίθον ἵνα φθάσῃ ὅπου ἔφθασε τῇ βοηθείᾳ τοῦ Μόλτικε καὶ τοῦ Βίσμαρκ. Διέλυσε βουλὰς καὶ ὑπερῆκε κωλύματα ἵνα φθάσῃ εἰς τὸ σημεῖον εἰς ὃ ἤθελε, καὶ ἔφθασε μὲ τὴν αὐτὴν ἀκρίβειαν καὶ ταχύτητα, μὲ τὴν ὁποίαν φθάνει εἰς τὸν σκοπὸν ἢ σφαῖρα τοῦ κανονίου. Καὶ ὅταν ὁ σκοπὸς ἐπετεύχθη ὁ λαὸς τῆς Γερμανίας ἐλησμόνησε τὴν προτέραν ἐχθρότητα, ἐλησμόνησε τὰ μέσα καὶ ἀπέειδεν εἰς τὸν σκοπὸν καὶ ἐχαίρετισε τὸν γηραιὸν τῶν Χοενζόλλερν ἀπόγονον ὡς σωτῆρα καὶ ὡς πατέρα.

Ἡ ὑγιεστάτη τοῦ αὐτοκράτορος κρᾶσις τῷ ἐπιτρέπει τὴν ὑπερβολὴν τῆς ἐργασίας. Τίποτε δὲν καταβάλλει τὸν Γουλιέλμον. Ἀγαπᾷ δὲ εἰς ἄκρον τὴν δημοτικότητα καὶ πολὺ ἐπιθυμεῖ νὰ μανθάνῃ ἢ Γερμανία πᾶσα διὰ τῶν ἐφημερίδων ἢ ἄλλως τοὺς κόπους καὶ τὰς ἐργασίας του καὶ τοῦ βίου του τὰς λεπτομερείας.

Ὁμιλεῖ εὐχερῶς τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν, ἀποδίδονται μάλιστα εἰς αὐτὸν καὶ εὐφυολογία τινες εἰς τὴν γαλλικὴν ἐξενεχθεῖσαι. Τοιοῦτος διὰ βραχυτάτων ὁ Γουλιέλμος καὶ τοιοῦτο τὸ παλάτιόν του.

VICTOR TISSOT.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΤΥΦΛΩΝ

Ἡ ἐπινόησις τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν τυφλῶν ἀνήκει εἰς τὸν παρελθόντα αἰῶνα, καθ' ὃν ὁ Hauy ἐθεμελίωσε τὸ σύστημά του ἐπὶ τῆς ἐπομένης βάσεως : «ἐὰν ὁ τυφλὸς διαγινώσκῃ τὰ ἀντικείμενα ἐκ τῆς διαφορᾶς τῶν ἐπιφανειῶν τῶν, τίνος ἕνεκα δὲν θὰ δυνήθῃ νὰ διακρίνῃ τὸ α τοῦ φ, ἐὰν τὰ γράμματα ταῦτα καθίσταντο αἰσθητὰ εἰς τὴν ἀφήν.»

Ἡ βᾶσις αὕτη ὑπῆρξε λίαν γόνιμος, διότι ἐπ' αὐτῆς ἀνεπτύχθη ἢ τῶν τυφλῶν ἐκπαίδεξις εἰς

βαθμὸν προκαλοῦντα τὴν ἐκπληξίν. Ἐπὶ κεφαλῆς ἴσταται ἢ ἐν Παρισίοις Σχολὴ τῶν τυφλῶν, ἐν τῇ ὁποία ἐμορφώθησαν διακεκριμένοι ἐπιστήμονες, μουσικοὶ καὶ τεχνῖται, διδάσκουσι δὲ νῦν, τὸ πλεῖστον, καθηγεταὶ τυφλοὶ, πρὸς μερικὴν διάφωσιν τοῦ ἀρχαίου λογίου «τυφλὸς τυφλὸν ὀδηγεῖ.» Ἀκολουθῶς ἔρχονται ὁμοειδῆ καθιδρύματα ἐν Λονδίῳ, ἐν Βερολίῳ, Ἀμστερδάμ, Δρέσδη, Ζουρίχη, Κοπενάγη, κλπ.

Πρὸς γενικὴν κατανόησιν τοῦ προκειμένου ἐκπαιδευτικοῦ μηχανισμοῦ, ἀρκεῖ ἢ παρατήρησις, ὅτι περιλαμβάνει πᾶσαν ἐπιστήμην καὶ τέχνην, εἰς ἐκμάθησιν τῆς ὁποίας δὲν εἶναι ἀπαραίτητος ἢ ὄρασις, ἢ δύναται αὕτη νὰ ἀναπληρωθῇ ἀπὸ αἰσθήσεως ἑτέρας. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν γραμματικὴν ἐκπαίδευσιν, τὸ ἐπόμενον ἀλφάβητον ἐπενοήθη ὑπὸ τοῦ τυφλοῦ καθηγητοῦ Braille, καὶ πρέπει νὰ ἐννοηθῶσι τὰ ἀντιστοιχοῦντα εἰς ἕκαστον γράμμα σημεῖα ὡς ἀπλαῖ ἐξοχαί, τὰς ὁποίας προξενεῖ μὲν ἐπὶ χονδροῦ χάρτου, εἰς μείζονας διαστάσεις, ἢ πίσις ἀναλόγων τύπων μεταλλικῶν, δύναται δὲ νὰ διακρίνῃ ὁ τυφλὸς διὰ τῆς λεπτυνομένης ἀφῆς του

a	b	c	d	e	f	g	h
i	j	k	l	m	n	o	p
q	r	s	t	u	v	x	
y	z	æ	ç	w			

Παραλείπομεν τὰ τονούμενα γράμματα καὶ τὰ διάφορα γραφικὰ σημεῖα ὡς καὶ τοὺς ἀριθμοὺς 1—9 καὶ 0, τὰ ὁποία δι' ἀναλόγων πρὸς τοὺς ἀνωτέρω τύπων ἐκδηλοῦνται ἐπὶ τοῦ χάρτου.

Ἐν τῇ Παρισινῇ Σχολῇ τῶν τυφλῶν ἐκπαιδεύονται 250 ἀτυχεῖς παῖδες, συντηρούμενοι ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ιδιωτῶν.

Ἡ ἐν Λονδίῳ Σχολὴ τῶν τυφλῶν ὠκοδομήθη ἀπὸ ιδιωτικῶν εἰσφορῶν καὶ συντηρεῖται ἀπὸ τοιοῦτων. Δὲν εἶναι δεκτοὶ παῖδες μικροτέρας ἡλικίας τῶν 12 ἐτῶν. Μεταξὺ δὲ τῶν διδασκομένων αὐτοῖς τεχνῶν διακρίνονται ἢ καλαθοποιία, ἢ ὑποδηματοποιία κλπ. Ὑπολογίζεται δὲ εἰς 60 χιλ. δρ. ἢ ἐνιαυσία παραγωγὴ τοῦ καταστήματος, χρησιμεύουσα εἰς τὴν συντήρησίν του!

Ὅτε, κατὰ τὸ 1567, οἱ ἐν Κρήτῃ Ἕλληνας χριστιανοὶ ἐκακοποίησαν Ἰουδαίους τινὰς ἐμπόρους, ἀπέστειλεν αὐτοῖς ὁ Πατριάρχης σοβάρας καὶ ἐντόνους παραστάσεις, ἠπειλήσεν ἀφρηισμόν κατὰ τῶν αὐτουργῶν, καὶ μετ' εὐχαριστήσεως ἀναγινώσκει τις σήμερον τὸ συμπέρασμα τῆς ἐ-